

et lands befolkning har ønsket medlemskab, eller om man ønskede at afgive mere suverænitet til det europæiske samarbejde. Det eneste tilfælde, hvor en befolkning i et EU-land har fået lov til at tage stilling til, om samarbejdet skulle udvides til at omfatte andre lande, var i 1972, hvor de franske vælgere skulle tage stilling til, om EF skulle udvides med Storbritannien, Danmark og Irland. Valgdeltagelsen ved denne afstemning var på 60,2 pct. 68,3 pct. stemte for, og 31,7 pct. stemte imod.

Politiske overvejelser

Forslagsstillerne har den principielle opfattelse, at regeringen bør modarbejde enhver beslutning i Det Europæiske Råd, som kan føre til, at der stilles Tyrkiet et medlemskab af EU i udsigt. Forslagsstillerne mener, at Tyrkiets samarbejde med EU må finde sted inden for rammerne af EU's naboskabspolitik. Forslagsstillerne ser helst, at den danske regering og EU meget klart lader Tyrkiet forstå, at der ikke er grundlag for, at Tyrkiet kan have forventninger om at blive optaget som medlem af EU. Uanset om optagelsesforhandlinger indledes, bør det gøres klart for Tyrkiet, at de aldrig vil kunne føre til det resultat, Tyrkiet ønsker, nemlig EU-medlemskab.

Det er dokumenteret, jf. nedenfor, at denne opfattelse deles af en meget stor del af den danske befolkning og er den fremherskende opfattelse blandt vælgerne hos Dansk Folkeparti, Socialdemokraterne, Venstre og Konservative og også i andre partier.

Der skal ikke herske tvivl om, at Tyrkiet selv gerne vil optages i EU. Det er åbenbart, at Tyrkiet kan have økonomiske fordele herved. For EU derimod ville det være den sikre vej til økonomisk kaos og opløsning, og det er i sig selv grund nok til, at Danmark bør modarbejde optagelsen af Tyrkiet i EU.

Den dybe uenighed mellem borgerne og de politikere, der ønsker tyrkisk optagelse, kan – allerede hvis forhandlingerne sættes i gang mod befolkningernes

ønske, for slet ikke at tale om, hvis dette fører til aftaler om tyrkisk medlemskab – lede til store spændinger i såvel den danske som andre europæiske befolkninger samt til spændinger i forholdet mellem flertallet af borgerne på den ene side og de folkevalgte på den anden.

Forslaget om at afholde en folkeafstemning skal ses i dette lys. Danmark har en flot tradition for at afholde folkeafstemninger, når det gælder vigtige EU-relaterede spørgsmål. Erfaringerne fra Frankrig viser desuden, at en befolkning i ét EU-land efter en udbytterig folkelig debat er ganske udmærket i stand til at træffe en velovervejet og fornuftig beslutning med hensyn til andre landes eventuelle medlemskab af det europæiske samarbejde.

Argumenter mod optagelse af Tyrkiet i EU

Forslagsstillerne vil i det følgende angive en række argumenter, der taler mod optagelse af Tyrkiet i EU. Disse argumenter har også – i forskellig udformning – været fremført af en lang række prominente politikere og embedsmænd i Danmark og i udlandet.

1. Geografi

Tyrkiet er ikke et europæisk land i geografisk henseende. Kun en lille del af Tyrkiet, nogle få procent af landets areal, er placeret på det europæiske kontinent. Tyrkiet hører til Mellemøsten, og dets befolkning er ikke europæere. Lande som Rusland, Ukraine og Hviderusland er europæiske. Det virker grundlæggende forkert og ulogisk at søge Den Europæiske Union udvidet med ikkeeuropæiske lande.

2. Økonomi

Tyrkiet er i økonomisk henseende slet ikke udviklet i europæisk forstand. Landet er tilbagestående, det er et klassesamfund, og det er mere korrump end noget andet EU-land, inklusive de ti lande, der blev medlemmer den 1. maj 2004.

Tabel nr. 1: Økonomiske nøgletal

	BNP ¹ (KKS)	Inflation ² (Pct.)	Arbejdsløshed ³ (Pct.)	Beskæftigelses- frekvens ⁴ (Pct.)	Beskæftigelses- frekvens for kvinder ⁴ (Pct.)
Tyrkiet	5.400	25,3	9,0	45,6	25,5
Danmark	25.800	2,0	5,6	75,1	70,5
EU-25	20.300	1,9	9,0	62,9	55,1
EU-15	22.400	2,0	8,0	64,4	56,0

Kilde: Eurostat. (1) fra 2001. (2) fra 2003 – Tyrkiet data fra OECD. (3) fra 2003. (4) fra 2003 – Tyrkiet dog 2002.